

Jakub Makarovič: Prvky hudebního orientalismu v západní filmové hudbě

Zpráva vedoucího práce

Práce *Prvky hudebního orientalismu v západní filmové hudbě* si klade za cíl prozkoumat fenomén hudebního orientalismu, jinými slovy nabídnout analytický pohled na postupy, které tvůrci hudby v Evropě či ve Spojených státech používali a používají určité hudební postupy k charakterizaci. Pro tento úkol si zvolil dva filmy z hollywoodské produkce – Lawrence z Arábie a Argo. Oba filmy spojuje inspirace historickými událostmi a téma konfliktů na Blízkém východě. Dělí je od sebe půl století, což umožňuje porovnat, zda a jak se v oblasti filmové hudby proměnil přístup ke zpracování tohoto tématu.

Jako hlavní teoretický koncept si autor zvolil orientalismus Edwarda Saida, jehož vzniku a výkladu věnuje úvodní kapitoly. Následuje část věnovaná aplikaci orientalismu na hudbu, v čemž autor vychází především ze studie Dereka Scotta *Orientalism and Musical Style*.

Po tomto teoretickém úvodu se práce přesouvá ke zmiňovaným filmům, představuje jejich režiséry a autory filmové hudby a stručně shrnuje děj. Pozornost věnuje i tomu, jak se filmy vztahují ke svým historickým inspiracím a jak je případně zkreslují.

Pro konkrétní analýzu si autor z každého filmu vybral několik scén, které detailně analyzuje, přičemž se zaměřuje jednak na využití hudebních stereotypů spojovaných hudebním orientalismem, jednak na propojení hudby s ostatními složkami filmového díla. Všimá si přitom využívání různých zvukových barev i stylových proměn v souvislosti s vývojem děje. Na základě těchto detailních rozborů pak autor směřuje k obecnějším závěrům a ukazuje, jak filmová hudba může přispívat k upevnování kulturních stereotypů.

Zvolené téma práce i filmy, s nimiž se pracuje, považuji za přínosné, protože se věnuje hudební oblasti jinak vnímané jako spíše kulisa a ukazuje, jak tato kulisa významně ovlivňuje celkové vyznění filmu. Autor prokázal dobrou schopnost pracovat s literaturou i aplikovat teoretické koncepty na konkrétní případy. V obecných pasážích o vztahu Západu a Orientu se místy vyjadřuje poněkud zkratkovitě a zbytečně vyhroceně, takže se někdy zdá, jako by perspektiva konfliktu či strachu byla tou jedinou možnou. Naštěstí tyto zkratky nezasahují do analytické části práce.

Práci považuji za velice zdařilou a doporučuji k obhajobě.

Praha 25. 8. 2014

Matěj Kratochvíl, Ph.D.